

Сизоненко Ю. С.,
здобувач вищої освіти обліково-фінансового факультету
Миколаївський національний аграрний університет,
м. Миколаїв, Україна

ІНВЕСТИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ СТРАХОВИХ КОМПАНІЙ: ОСОБЛИВОСТІ ТА ПРИНЦИПИ ЗДІЙСНЕННЯ

Одна з особливостей страхової діяльності полягає в тому, що на відміну від сфери виробництва, де товаровиробник спочатку несе витрати на випуск продукції, а потім компенсує їх за рахунок виручки від її реалізації, страховики спочатку акумулюють кошти у вигляді страхових внесків, створюючи необхідні страхові резерви, і лише в подальшому, при настанні страхового випадку, несуть витрати, пов'язані зі страховими виплатами. В результаті цього, страхові організації отримують можливість протягом певного періоду розпоряджатися отриманими від страхувальників грошовими коштами. Крім того, страховики розпоряджаються наявними у них статутним капіталом і іншими власними коштами. Це зумовлює можливість і необхідність здійснення страховиками інвестиційної діяльності, яка є ще одним джерелом прибутку страхових організацій і в ряді випадків, навіть компенсує ті збитки, які страховики можуть мати від здійснення безпосередньо страхової діяльності [1].

Інвестиційна діяльність має значний вплив на фінансовий стан самих страхових компаній. За рахунок інвестування страхових резервів відбувається зростання власних коштів, що дає змогу знизити обсяг залучення зовнішніх джерел фінансування. Окрім того, інвестиційний дохід може стати джерелом приросту особистого капіталу страховика [4, с.62]. Разом з тим, проводячи інвестиційні операції і отримуючи прибуток від них, страховики в той же час виявляються в значній мірі залежними від стану справ на грошовому та фінансовому ринках, несучи інвестиційний ризик. Це змушує їх до проведення досить стриманої інвестиційної політики. Основними вимогами, яким повинна відповідати інвестиційна політика страхових організацій, є надійність і прибутковість [2]. З одного боку, втрата коштів, інвестованих страховиком, може привести до невиконання ним своїх зобов'язань за договорами страхування і до банкрутства. З іншого боку, страхова компанія зацікавлена в отриманні якомога більшого доходу від вкладених коштів. При цьому принципами, якими повинні керуватися страховики при здійсненні інвестиційної діяльності, є диверсифікація, зворотність, прибутковість і ліквідність.

Основне значення при здійсненні інвестиційної діяльності має оцінка ризику втрати коштів через неплатоспроможність організацій, в які вкладені кошти страховиків. Для здійснення таких оцінок використовуються методики аналізу платоспроможності, а також експертні оцінки фахівців, які повинні виходити не тільки з поточного стану справ, але і з перспектив його зміни [1].

Для забезпечення ефективної системи інвестування для страхових компаній необхідно мати відповідну методику оптимізації.

По-перше, характерне звуження завдання побудови інвестиційної моделі страхової компанії до проблеми розміщення страхових фондів тільки в частині коштів страхових резервів. Однак, кошти страхових фондів є не єдиними інвестиційними ресурсами страхової компанії. Крім них є ще «власні кошти» безпосередньо не пов'язані зі страховими зобов'язаннями. Частина власних коштів також використовується для інвестування.

По-друге, для оцінки обсягу інвестиційного портфеля часто використовується такий показник як «страхові резерви». Але це не завжди виправдано, оскільки аналітичний показник «страхові резерви» носить досить умовний характер, а його величина залежить від обраного методу розрахунку. В результаті, страхові резерви можуть не відповідати величині зобов'язань, і використання даного показника для оцінки інвестиційного портфеля страхової компанії призводить до помилкових висновків.

По-третє, кошти страхових резервів – це тимчасово вільні кошти, що пов'язані із зобов'язаннями і в будь-який момент можуть бути «відкликані». Причому сама можливість, розмір і момент вилучення коштів з інвестиційного портфеля є випадковими в силу імовірнісного характеру страхових зобов'язань. Оцінити даний фактор можливо тільки на основі аналізу страхового портфеля [3].

Список використаних джерел:

1. Братюк В.П., Бошинда І.М. Інвестиційна діяльність страхових компаній. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*. 2016. С. 69–71.
2. Ничипорчук М.О. Фактори активізації інвестиційної діяльності страхових компаній в Україні. *Конференція молодих вчених*. 2017. №4. С. 245-246.
3. Рекуненко І.І., Чорна С.В. Особливості інвестиційної діяльності страхових компаній. *Економіка і суспільство*. 2017. № 8. С. 667-672.
4. Шишпанова Н. О. Напрями активізації інвестиційної діяльності страхових компаній України. *Агросвіт*. 2019. № 21. С. 59-65.

Науковий керівник: **Шишпанова Н.О.**, канд. екон. наук, доцент,
доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування,
Миколаївський національний аграрний університет,
м. Миколаїв, Україна